

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 93: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik. (Indvandringsprøve, integrationseksamen, opholdstiladelse med henblik på at søge beskæftigelse m.v.).

Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj).
(Fremsat 29/11 2006. Første behandling 10/1 2007. Betænkning 10/4 2007).

Der var stillet 20 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Lotte Bundsgaard (S):

Fattigdom og utryghed er ifølge VKO de to bedste midler til at integrere nydanskerne. Gør man bare mennesker fattige og utrygge nok, så skal det hele nok lykkes, synes de at mene, på trods af at ingen af delene har vist sig at virke i virkeligheden. Derfor er det den gale vej, flertallet fortsætter ad, for med det her lovforslag udvides den utryghed og den fattigdom, flygtninge og indvandrere skal leve med.

For kort tid siden anbefalede vismændene jo faktisk at afskaffe starthjælpen. De vurderer, at starthjælpen ikke forbedrer integrationen, men kun skaber fattigdom. Alligevel vælger regeringen med det her lovforslag at udvide den periode, hvori mennesker kan modtage starthjælp. For fremtiden skal man bestå en meget svær sprogprøve og have arbejdet i 2½ år på udstøttede vilkår, før man kommer ud af fattigdommen på starthjælp.

Jeg undrer mig over, at VKO fortsat holder på den hest. Når starthjælpen ikke har fået mennesker i arbejde efter 7 år, hvorfor skulle den så få dem i arbejde det 8., det 9. eller det 10. år? Hvorfor vælger regeringen ikke at satse på en ambitiøs beskæftigelsespolitik frem for at tro, at fattigdom løser alle problemer?

Kl. 14.35

Regeringen tror også, at man via usikkerhed kan forbedre integrationen. Reglerne for, hvornår man kan få permanent ophold i Danmark, strammes nemlig op med det her lovforslag. For

fremtiden er det også et krav, at man skal bestå en meget svær sprogtest og have haft 2½ års udstøttet arbejde, hvis man skal have permanent ophold.

Spørgsmålet er bare, om sproget bedst læres og jobbet bedst passes, når man går rundt i usikkerhed om, hvorvidt man selv og ens familie kan blive i landet. Jeg tror det ikke. Det vil nytte langt mere, hvis man forbedrede kvaliteten i danskundervisningen og gav nye muligheder for at vende tilbage til sprogskolen, når man har brug for at lære mere dansk, f.eks. i forbindelse med job.

I dag ville de borgerlige partier så have kunnet vise det menneskelige ansigt, de så ofte bryster sig af. Det kunne de gøre ved at forbedre lovforslaget bare en lille smule, ved at stemme for to af de stillede ændringsforslag. Man kunne vælge at sige, at man kun skal arbejde 1 år for at optjene kontanthjælp. Man kunne også vælge at sige, at nogle af de allersvageste skulle kunne få dispensation fra integrationsprøven.

Det gør de desværre ikke. Hvorfor gør de så ikke det? Det er, fordi det såkaldt menneskelige ansigt kun kommer frem ved festlige lejligheder. Det menneskelige ansigt gemmes væk i den borgerlige skattekasse, når det ellers kunne have gjort en forskel.

Formanden:

Tak til fru Lotte Bundsgaard. Så er det fru Irene Simonsen som ordfører.

Irene Simonsen (V):

Når jeg melder mig her med en ordførertale, er det bl.a. for lige at få rettet et par misforståelser. I en artikel i Børsen i dag kan man se og læse, at hr. Morten Østergaard beder om, at man nedsætter indtægtsgrænsen for jobkortordningen til 350.000 kr. frem for 450.000 kr. Det gør han med baggrund i, at han mener, at der jo også er mangel på sygeplejersker, og da de ikke oppebærer den løn, vil det ikke være muligt at få et job og benytte sig af jobkortordning og greencardordning.

Det er ikke rigtigt, for når man læser lovforslaget, så fremgår det jo tydeligt, at man kan komme på greencard og søge job. Altså, det vil sige, man har et halvt år, hvori man kan samle point, et halvt år til at søge job. Når man så har jobbet, kan man søge om at få et jobkort.

Hvis det job, man så har fået, er på positivlisten – det kan være en sygeplejerske, som netop står på positivlisten – så er der ingen forpligtel-

ser til eller ingen dokumentationskrav om, at man skal have en årsindtægt på 450.000 kr. Så det vil sige, at det postulat, som hr. Morten Østergaard fra Det Radikale Venstre er ude med, om, at det her vil udelukke sygeplejersker, ingenlunde er rigtigt. Tværtimod er det jo sådan, at positivlisten tager udgangspunkt i de job, der er en speciel mangel på, og hvor man måske heller ikke kan regne med, at en årsløn vil ligge på omkring 450.000 kr.

For lige at nævne nogle af alle dem, der står på positivlisten, er der jo også ingeniører, der er læger, der er farmaceuter, som før omtalt er der sygeplejersker, og der er radiografer, jordemødre, tandlæger, dyrlæger, landinspektører, arkitekter, agronomer, jurister og bygningskonstruktører. Så der skulle være rig mulighed for, at man også kan hente den arbejdskraft, der er meget brug for at få fat i.

Når vi snakker om indtægtsgrænsen på de 450.000 kr., altså at der er et krav om, at man skal have en årsløn på omkring 450.000 kr., så snakker vi jo om folk, der har samlet point til at komme ind og have et halvt år til at søge job i Danmark i, og som har en stor specialviden, der er brug for. Man kan få et jobkort, hvis man kan bevise og stille dokumentation for, at ens årsløn samlet set kommer op på 450.000 kr.

På den måde har man netop med de her ordninger sikret, at vi kan tiltrække den arbejdskraft, der er så hårdt brug for, til Danmark, uanset om man har en indtægt på 450.000 kr. eller ej, for vi har positivlisten liggende ved siden af med netop det, der er mangel på.

Ellers består det her lovforslag jo af mange forskellige elementer. Og med hensyn til indvandringsprøven, så forstår jeg slet ikke den modstand, der har været mod indvandringsprøven, dvs. at man skal have en lille test i at kunne bestå lidt og have forståelse for det danske sprog. Det her er noget, der bliver stillet på benene – det er et stort apparat, selvfølgelig, der bliver stillet an – for at sikre integrationen. Og jeg hører ikke nogen partier i det her Ting, som ikke gerne vil sikre en god integration.

Kl. 14.40

Derfor forstår jeg heller ikke, at man ikke kan gå ind for det her. Det vil jo netop være med til at sikre, at de, der indvandrer til Danmark, søger om familiesammenføring, allerede på forhånd ved, hvad det er for et land, de rejser op til, allerede på forhånd ved lidt om, hvordan sproget er i Danmark uden dog at kunne tale flydende dansk. Det er jo ingenlunde det, der er tale

om, men blot at man kan nogle enkelte gløser. Som der jo er snakket om hele tiden i forbindelse med det her forslag om indvandringsbrevene, handler det om et niveau, der svarer til, at man kan lidt turistsprog og man allerede lige kan forstå sådan et par enkelte ord og spørge om vej, når man står i lufthavnen – sådan på et turistniveau.

Det er jo ikke noget, der er svært at lære; man får materialet stillet til rådighed til at lære det; og man får oplysninger om, hvad det er for et samfund, man skal rejse op til og skabe sin fremtid i. Det kan dog kun være med til at fremme integrationsprocessen, når man så starter sit liv i Danmark.

Derfor har jeg meget svært ved at forstå den modstand, der er fra oppositionens side her i Folketingssalen på lige præcis det her. For det må jo på en eller anden måde betyde, at man er bekymret for, om integrationen skal blive alt for god. Men der kan jeg da kun sige, at det, Venstre står for, det, vi gerne vil, er at sikre, at integrationen virkelig kommer til at virke også i fremtiden for dem, der er indvandrere. Vi har jo nok at samle op på i forhold til den politik, der blev ført, før den nuværende regering var her.

Formanden:

Der er nogle korte bemærkninger til ordføreren, men da det er en anden behandling, så foregår de fra talerstolen. Først er det hr. Morten Østergaard.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg er glad for, at fru Irene Simonsen har læst Børsen i dag. Det er ærgerligt, at budskabet fra bl.a. Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Industri ikke er sivet ind hos ordføreren, for her siger man jo netop, hvad vi har sagt længe, at det foreslåede greencard er for bureaukratisk, og at indtægtsgrænsen er for høj. Og det, der er pointen her, er, at det ikke er mig, der har brugt eksemplet med sygeplejersken. Det er ministeren, der i sit argument for, hvorfor indtægtsgrænsen skal ligge, som den gør, siger, at det er, fordi vi ønsker en særlig kvalificeret arbejdskraft forstået som folk, der har en gymnasial uddannelse og som minimum en mellemlang videregående uddannelse. Det har vi ikke kunnet komme nærmere i behandlingen.

Men tidligere har vi i beregninger fra Finansministeriet og Danmarks Statistik fået at vide, at hvis man kigger på folk med en mellemlang vi-

deregående uddannelse i Danmark, har de i gennemsnit 427.000 kr. i indtægt. Det betyder altså for en lang række af de mennesker, som ministeren mente var dækket med det her forslag, at så er der faktisk ikke dækning for det med den indtægtsgrænse, der er. Så hvis fru Irene Simonsen virkelig ønsker at åbne for kvalificeret arbejdskraft, som ministeren forstår det, så skulle man stemme for ændringsforslaget om at sænke indtægtsgrænsen. Det er budskabet.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jamen jeg fik jo så bekræftet her, at hr. Morten Østergaard ikke har kigget på positivlisten og ikke ved, hvad det er, den indeholder, fordi den jo netop tager udgangspunkt i, at den sikrer, at der, hvor vi har stor mangel på arbejdskraft – uanset indtægtsgrænser – kan vi også få dem ind og få de job besat. Det var i hvert fald en klar konstatering.

Så er det da helt klart, at jeg også har noteret mig den kritik, der kommer fra Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Industri, hvor man siger, at det her er for bureaukratisk. Nu er det jo altså noget, der er lavet på den måde også andre steder i verden og også har haft en virkning. Og det betyder, at det, at man skal samle point, og det, man skal gøre, ser jeg ikke som det store bureaukratiske apparat.

Min melding er helt klart, at når regeringen sætter et mål og siger, at de forventer, at det her vil give omkring 2.500 nye medarbejdere, er det også noget, vi kan evaluere. Så lad os nu starte med at tage positivt fat i det her også sammen med arbejdsgiverorganisationen, som jeg da klart forventer går ud og markedsfører det her bredt og sørger for, at de kan tiltrække den arbejdskraft, vi har brug for, i stedet for at være negativ fra starten. Og så lad os evaluere senere og se: Kan vi så nå de mål, vi havde forventet?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg fik ikke formuleret mit spørgsmål særlig præcist, og derfor vil jeg gøre det igen.

Kl. 14.45

Fru Irene Simonsen bedes svare på, om det ikke er rigtigt, at hvis man forstår – som ministeren gør – særlig kvalificeret arbejdskraft som folk, der har en gymnasial uddannelse og som minimum en mellemlang videregående uddannelse, så vil man ikke med de sædvanlige vilkår, der er på det danske arbejdsmarked, oppebære

en indtægt på 450.000 kr. og derfor ikke være omfattet af det forslag, som regeringen og Dansk Folkeparti har fremsat i Folketinget. Med andre ord, der er simpelt hen ikke sammenhæng, og det er jo det, som Dansk Industri og Dansk Arbejdsgiverforening siger: Vi får ikke det antal mennesker ind, man forudsætter, fordi der ikke er sammenhæng i de ting, man siger, og de ting, man foreslår.

Den her greencardordning ligner jo heller ikke det, man har i andre dele af verden, for der får man lov til at arbejde, hvis man har greencard. Her er der et stort bureaukrati, som efterfølgende træder i kraft, og det er derfor, at de to største arbejdsgiverorganisationer siger: Det her forslag rækker slet ikke i forhold til den konkurrencekraft, som vi har brug for for at tiltrække udenlandsk arbejdskraft. Og det må man jo tage til efterretning, når man står ved sit forslag.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Med den indledning, hr. Morten Østergaard starter med, om, at han nok ikke havde fået formuleret spørgsmålet tydeligt nok, var jeg egentlig forventningsfuld, men nu hørte jeg en gang ren sort snak igen, som jeg nok ikke helt forstod, for jeg er nødt til lige at repetere: en gymnasial uddannelse og mellemlang uddannelse står altså på positivlisten, der, hvor vi har mangel på arbejdskraft. Hvad er sygeplejersker? Hvad er radiografer? Hvad er bygningskonstruktører? Det er alle områder, hvor vi har mangel. Hvis ikke det er en gymnasial uddannelse med en mellemlang uddannelse, så vil jeg da gerne vide, hvad det er. Det er jo netop her, vi kan tiltrække den arbejdskraft, der er brug for. Og så er der også en ministerbemyndigelse i lovforslaget til, at ministeren hele tiden kan ændre på positivlisten i forhold til det, der er mangel på.

Men jeg er da godt klar over, at når hr. Morten Østergaard taler sort, så handler det om at nå det politiske mål, som Det Radikale Venstre har, nemlig at få en fuldstændig fri og uhæmmet indvandring igen som i gamle dage.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, det er et problem, når Venstres ordfører nægter at forholde sig til, hvad der rent faktisk kan komme af kommentarer til det her lovforslag, fordi Venstres ordfører med store armbevægelser snakker om integration, og hvor det i hvert fald for alle, der har forstand på det, er et

fastslået faktum, at på en række punkter er dette forslag i modsætning til en god integration, ikke mindst af de socialt dårligst stillede blandt indvandrergupperne.

Hvis vi tager indvandringsprøven, så vil indvandringsprøven klart medføre, at der bliver færre familiesammenføringer. Det vil først og fremmest betyde, at det bliver sværere for de ikke-uddannede, dem, der ikke er særlig rige blandt indvandrerne, at få en familiesammenføring, og i alle sammenhænge, bl.a. i EU-sammenhænge, er det jo blevet understreget, at familiesammenføring, som det siges, bidrager til at skabe en stabilitet, der letter tredjelandes statsborgeres integration i medlemsstaterne.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er taletiden gået for 20 sekunder siden. Værsgo. Så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jamen det eneste svar, jeg kan give, er: I Venstre er vi helt klar over, hvad starten til god integration er. God integration er, når man er i stand til at lære det danske sprog, det vil sige det sprog i det land, man lever i, så man på den måde også kan blive inkluderet via sproget. Det er utrolig vigtigt for at være en del af fællesskabet. Og det er da også utrolig vigtigt, at man har en viden om det samfund, man lever i. Derfor er integrationsprøven en rigtig god ordning.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning. Maks. 1 minut.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen problemet er jo, at man ikke forholder sig til det problem, at der er en herboende indvander, som på grund af indvandringsprøven ikke kan få denne familiesammenføring. Det er det, der lige præcis hæmmer integrationen. Det står højt, klart og tydeligt, hvis fru Irene Simonsen har læst notatet fra Institut for Menneskerettigheder, der gengiver ordret, hvad det er for en indgang, bl.a. Europa-Kommissionen har til spørgsmålet om familiesammenføring.

Det er derfor, familiesammenføring også i integrationssammenhænge er så vigtig, og det nægter fru Irene Simonsen nu. Det, fru Irene Simonsen siger, står i fuldstændig modsætning til, hvad alle andre siger angående god integration.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg må indrømme, at jeg ikke helt forstod den kritik, hr. Jørgen Arbo-Bæhr kom med.

Det vigtige i god integration er, at man har forudsætningerne for også at lære det danske sprog. Det er det, man bliver øvet i, det er det, man bliver testet i, inden man kommer til Danmark, så vi sikrer, at vi ikke får folk herop at sidde isoleret, så de ikke inkluderes i vores samfund.

Og det er utrolig menneskeligt at tænke på den måde, for det har jo været forfærdeligt at se, hvordan der er mennesker, der bor i det her samfund, og som ikke er inkluderet, som ikke er en del af det her samfund, fordi der jo ikke tidligere er blevet stillet nogen krav til dem om at lære det danske sprog eller om at skulle forstå, hvad det er for et samfund, de lever i.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Nu sagde fru Irene Simonsen ikke så meget om det, men der er jo ingen tvivl om, at det her lovforslag er gennemsyret af, at starthjælpen, altså fattigdommen, kan være med til at forbedre integrationen.

Der er vi Socialdemokrater som sagt meget uenige. Vi mener faktisk, at starthjælpen kan være en stopklods for integrationen, fordi en familie på starthjælp f.eks. kan have problemer med at købe en gave, som barnet kan have med til den børnefødselsdag, han eller hun er inviteret til. Det er jo en reel politisk uenighed, der er her i Folketinget.

Jeg vil godt spørge lidt ind til et af ændringsforslagene, nemlig ændringsforslag nr. 16. Hvis det ændringsforslag blev vedtaget, så ville der være mulighed for, at man kunne dispensere fra integrationsprøven over for de mennesker, som af en eller anden grund ikke kan arbejde. Den mulighed for at dispensere har vi jo andre steder i vores lovgivning. Hvordan kan det være, at Venstre ikke vil være med til at sige til de allersvageste medborgere, som ikke kan arbejde, at de alligevel kan komme væk fra starthjælpen?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Når man kigger på dagsordenen for Folketinget i den her uge, kan man jo se, at vi skal have en større debat om starthjælpen på torsdag, en de-

bat, som jeg jo ser meget frem til at vi får. Den har vi haft gentagne gange herinde, og det er så heller ikke nyt, at Socialdemokratiet mener, at starthjælpen bringer alskens ulykker med sig.

Det tror vi i Venstre ikke på. Vi tror nemlig på, at starthjælpen er det, der gør, at det kan betale sig også at blive inkluderet i det her samfund; det, der gør, at det kan betale sig at tage et job; det, der gør, at det kan betale sig at være en del af fællesskabet via arbejdsmarkedet. Arbejde står selvfølgelig ikke alene om at stå for integrationen, men en stor del af det at være integreret i et samfund handler om, at man deltager aktivt på arbejdsmarkedet. Derfor er det utrolig væsentligt.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Vi har jo tidligere hørt andre Venstrefolk sige, at ulighed er med til at skabe dynamik i et samfund, og det er vel også det, som den tilslutning, som regeringen og Dansk Folkeparti her giver til at vi udvider perioden for, hvor lang tid man kan være på starthjælp, er et udtryk for.

Men fru Irene Simonsen svarede ikke rigtig på mit spørgsmål. Jeg spurgte: Hvordan kan det være, at Venstre ikke kan støtte, at vi sætter en undtagelsesbestemmelse ind i lovgivningen over for dem, som ikke vil kunne arbejde, og hvor det ikke er deres egen skyld, sådan så de ikke i al evighed skal forblive på starthjælp?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Når man er på starthjælp, har man også retten til at få hjælp til at komme ud på arbejdsmarkedet, til at blive hjulpet videre, og det er utrolig vigtigt, at vi ikke blot opgiver nogle mennesker, men at vi kan hjælpe dem videre.

Jeg har også hørt argumenter om, at folk, der er traumatiserede osv., ikke kan komme ud på arbejdsmarkedet. Det tror jeg faktisk ikke på. Jeg tror, at når folk har nogle sociale eller psykosociale problemer, så er det endnu mere vigtigt, at de får hjælp til at komme ud på arbejdsmarkedet, sammenholdt med at der selvfølgelig også skal være en gulerod i at komme på arbejdsmarkedet, nemlig at det kan betale sig at tage et job. Og det er jo her, hvor starthjælpen er indrettet rigtig, rigtig godt, for selv med få timers arbejde kan det betale sig at tage jobbet.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg bemærker mig, at fru Irene Simonsen tror, at det at forlænge perioden, hvor folk skal have starthjælp, altså at leve under meget ringe økonomiske vilkår, hjælper.

Hvordan vil fru Irene Simonsen så forholde sig til vismændenes anbefalinger af, at man afskaffer starthjælpen? Det er jo sådan set dem, der har kigget på det udefra, og som siger, at det vil være en fordel for samfundet, at vi afskaffer starthjælpen. Men fru Irene Simonsen fremturer og støtter et lovforslag, som øger længden af starthjælp.

Og så ét spørgsmål mere: Hvorfor kan Venstre så egentlig ikke støtte forslaget om en lavere indtægtsgrænse på greencardordningen? For fru Irene Simonsens meldinger her var jo noget i retning af, at det kan man godt alligevel.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg bliver nok nødt til at udtrykke mig én gang mere for så at stille det lysende klart, hvad Venstres holdning er på det her område.

Venstres holdning er, at man ikke må opgive mennesker; uanset hvilken situation de er i, må man ikke opgive dem. Der skal også altid være en fordel at se i så også at tage imod den hjælp, der kommer. Det er utrolig vigtigt, og det er jo der, starthjælpen er god, for selv ved at komme i gang i få timer kan man have en økonomisk gevinst ved at gå på arbejde. Det er jo det helt klare i det, nemlig at for det menneske, som kommer til Danmark og måske også har nogle problemer med sig, har det lidt svært, kan det betale sig blot med få timers arbejde at starte med at blive inkluderet i det her samfund.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det bliver jo mystisk at høre på, at det inkluderer mennesker i det her samfund, at man gør det vanskeligere for dem at fungere i det. For det er jo det, der ligger i det forslag, som regeringen har fremlagt; man øger perioden, hvor folk skal være på starthjælp, og stiller skærpede krav til dem.

Det er da mærkeligt, vil jeg sige til fru Irene Simonsen, at både vismændene og udenlandske evalueringer af dansk politik lige netop peger på, at det er det modsatte, man skulle gøre, end det, regeringen gør på det her punkt.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg synes overhovedet ikke, at det her på nogen måde er mystisk, tværtimod.

Hvis vi skulle tilbage til sådan, som tingenes tilstand var før 2001, vil jeg sige, at det var mystisk. Hvordan kunne man lade folk sidde på en overførselsindkomst, der gjorde, at det ikke kunne betale sig at starte på et arbejde? Hvorfor ville man ikke bruge en trappemodel, der viste, at folk kunne blive inkluderet, blive en del af fællesskabet? Det er dog mystisk.

Det er mystisk at høre en opposition konstant være imod regeringens forslag, for vi kan jo se, at integrationen går bedre og bedre, uanset hvor det bliver belyst. Det er så ærgerligt, synes jeg, at oppositionen ikke spiller med og vil de her mennesker det godt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og vi går videre. Den næste ordfører er den radikale ordfører, hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Det har været en ekstremt omfangsrig udvalgsbehandling, som det her helt ubegribelig vidt-favnende forslag har været igennem. Det virker, som om regeringen har været helt urokelig i sin insisteren på at modvirke god lovkvalitet i forbindelse med, at man gennemtvinger tre store udlændingepolitiske ændringer, der hver for sig havde fortjent en særskilt behandling.

Kl. 15.00

Som om det ikke er nok, må vi også sige, at regeringen lovgiver i blinde på en række områder. Besværligheden med at besvare simple spørgsmål i processen har ført til ikke 1, men 2 måneders udsættelse af lovens ikrafttræden.

Tag indvandringsprøven. Hvad vil det koste at købe undervisningsmaterialet? Det ved ministeren ikke. Hvad vil det koste at tage prøven? Det ved ministeren heller ikke. Hvad vil det koste at udvikle hele menageriet? Det ved ministeren ikke. Hvordan skal det hele foregå? Det ved ministeren heller ikke. Og hvad angår den livslange starthjælp, kan ministeren ikke redegøre for, hvor mange mennesker det nye optjeningsprincip for kontanthjælp vil ramme.

Men hvad ved vi? Ja, vi ved, at regeringen i, hvad der må betragtes som en hetz mod religiøse mindretal, vil besværliggøre f.eks. katolikker og kristne frikirkeres mulighed for at få deres udenlandske forkyndere til Danmark. Det drejer

sig om under 100 personer om året, som der aldrig har været problemer med. Adskillige deputationer har fremført argumenterne om, at det stiller dem ringere, når de skal rekruttere forkyndere til deres kirker i Danmark. Det betyder igen, at nogle ikke får den forkyndelse, de ønsker.

Hvilken glæde har regeringen af det? Kan der påvises et eneste eksempel på, at en forkynder, fordi han ikke mestrede et parlørdansk ved sin ankomst til Danmark, har forvoldt skade eller anstiftet uorden? Ikke et eneste. Vil et flertal i Folketinget virkelig deltage i dette symbolske korstog mod mindretalsreligioner?

Ministeren har så måttet bøje sig. Jeg tror simpelt hen, at det var, fordi det gik op for Dansk Folkeparti, at det faktisk primært er kristne frikirker, der betjener sig af den her orden. Dermed blev det ikke en lex Abu-Laban, som man havde regnet med, og derfor kan forkyndere nu tage prøven i Danmark. Arbejdstagere i almindelighed skal slet ikke tage prøven, det er kun de familiesammenførte, der skal lære dansk, inden de kommer hertil.

Vil et flertal blandt medlemmerne af det her Ting virkelig kompromittere den grundlovssikrede religionsfrihed ved at løse et problem, som hverken spørgsmål eller samråd har kunnet afklare anatomien af? Det får vi at vide om lidt, når vi stemmer om ændringsforslag nr. 6, som fritager de religiøse forkyndere fra indvandringsprøven. I realiteten stemmer vi om religionsfriheden.

Det er lettere at lære dansk i Danmark. Det tror jeg må siges at gælde ikke bare for de præster, der nu får muligheden, men for alle. Derfor bør man naturligvis også som minimum fritage familiesammenførte til flygtninge for den her orden. Flygtninge med særlige krav på beskyttelse af deres familieliv bør her vægte tungere end ønsket om, at deres ægtefæller tilegner sig dansk, inden de slutter sig til dem.

Forslaget vil trods alle ministerens formeninger og formaninger forhindre familiesammenføringer. Det ved vi fra Holland, hvor man har forsøgt. Det er en effektiv stopklods for, at danske statsborgere kan få deres ægtefælle til Danmark.

Vi ved også, at regeringen nu fortsætter sin politik med at lave store huller i det danske velfærdssamfunds sociale sikkerhedsnet. Det sker, når der indføres en integrationseksamen, for dels er den forudsætningen for tidsubegrænset ophold, og det er grelt nok, dels gøres den også

til forudsætning for kontanthjælp, og det er reelt en dom til livslang fattigdom.

Fra udvalgsbehandlingen ved vi, at 22 pct. af flygtninge ikke har arbejde efter 7 år i Danmark. Der tror man så, at yderligere 7 år på starthjælp vil løse det problem. Starthjælpen er ikke effektiv og støder i øvrigt især kvinder væk fra arbejdsmarkedet. At der nu indføres en livslang starthjælp er sammen med de øgede krav til permanent opholdstilladelse endnu et sørgeligt kapitel i en politik, som har til formål at forarme, marginalisere og passivisere udlændinge i Danmark.

Der er tale om skabelsen af en ny underklasse, og det undrer os såre, at selv om man stadig har undtagelsesbestemmelser, når det kommer til den tidsubegrænsede opholdstilladelse, gælder de ikke for den livslange starthjælp. Hvis man har vanskeligheder, der giver en adgang til tidsubegrænsede ophold, f.eks. handicap og traumer, fordi man har været underlagt tortur, eller fordi man har været syg, ja, så bør de her vel også gælde i forbindelse med optjeningsprincippet for kontanthjælp, i hvert fald hvis udgangspunktet her er mennesket og ikke systemet. Og det bliver der anledning til at tage stilling til med ændringsforslag nr. 16.

Endelig er der så spørgsmålet om at tiltrække velkvalificeret arbejdskraft. Det er der vist bred enighed om, men nogle mener det noget mere helhjertet end andre. Således er der jo ikke tale om noget reelt greencard, som det kendes fra resten af verden, men om et jobsøgningsvisum. Finder man job, skal man så efterfølgende have det godkendt – et bureaukrati af dimensioner.

Regeringens udgangspunkt var, at velkvalificeret arbejdskraft betyder job med en løn over 375.000 kr., men lovforslaget, som det ser ud i dag, er helt oppe på 450.000 kr. Hvad hjertet er fuldt af, løber munden som bekendt over med, og integrationsministeren har da også i et svar ladet forstå, at velkvalificeret arbejdskraft betyder gymnasial uddannelse plus som minimum en mellemlang videregående uddannelse.

Javel, men så er 450.000 kr. da alt for meget. Hvor mange sygeplejersker og skolelærere tjener det? Der er behov for en lavere grænse. Vi foreslår 325.000 kr. i ændringsforslag nr. 4 og håber, at flertallet vil indse, at kampen om talenterne er for vigtig til at lade den styre af en regering, der er svinebundet af Dansk Folkeparti, som reelt ikke ønsker at tiltrække nogen som helst til Danmark, stik imod virksomhedernes ønske og konkurrenceevnens behov.

Kl. 15.05

Derfor er det, når vi stemmer om det ændringsforslag, præcis som Dansk Industri og Dansk Arbejdsgiverforening giver udtryk for i dag, noget, der vil have betydning for Danmarks konkurrenceevne, noget, der vil gøre, at man kan komme til at tiltrække den arbejdskraft, man har brug for. Og det er vel derfor, at man i en ganske uset direkte kritik af regeringen siger, at man ikke deler forventningen om, at den ordning, der lægges frem, vil være effektiv; at man synes, at det er for voldsomt bureaukrati, og man ikke tror, at det vil løse Danmarks problemer med mangel på kvalificeret arbejdskraft.

Det har man nu en chance for at sige, hvis man er en del af det erhvervsvenlige flertal i Folketinget. Er man det, har man en chance for at gøre noget ved det ved at stemme for de ændringsforslag, der sænker beløbsgrænsen, så vi får en effektiv mulighed for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft til Danmark til glæde for konkurrenceevnen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Ordføreren skal lige blive stående. Så er det fru Irene Simonsen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil lige læse igen, hvad hr. Morten Østergaard siger til Børsen, og jeg citerer:

Men der er jo ingen sygeplejersker, der får over 450.000 kr. på almindelige vilkår. Derfor stiller vi et ændringsforslag om, at indtægtsgrænsen sættes ned til 325.000 kr., for så vil det passe med de definitioner på særlig kvalificeret arbejdskraft, som ministeren selv har givet, siger hr. Morten Østergaard – citat slut.

Så er jeg nødt til at spørge hr. Morten Østergaard, om han vil bekræfte, at der på positivlisten står sygeplejersker, og at man på den måde kan komme ind og få det her job. Vil hr. Morten Østergaard gå op nu og erkende, at han tog fejl eller ikke havde læst på lektien?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det første vil jeg gerne erkende, det sidste kan jeg på ingen måde erkende. Det er fuldstændig korrekt, at der på positivlisten står bl.a. sygeplejersker, og det kan være fuldstændig det samme, vil jeg sige til fru Irene Simonsen. Hvis fru Irene Simonsen havde gjort sig den anstrengelse at læse de svar, ministeren har givet, så ville fru

Irene Simonsen vide, at det, det drejer sig om her, er ministerens definition af særlig kvalificeret arbejdskraft. Særlig kvalificeret arbejdskraft er efter ministerens opfattelse – og den synes jeg er udmærket – at man skal have en gymnasial uddannelse og en mellemlang videregående uddannelse.

Så siger jeg bare, at Finansministeriet og Danmarks Statistik har regnet ud, at en person med mellemlang videregående uddannelse i gennemsnit tjener 427.000 kr. Så spørger jeg fru Irene Simonsen – og da det nu er mig og ikke fru Irene Simonsen, der i øjeblikket svarer, spørger jeg ud i luften: Er det ikke sådan, at hvis man laver en indtægtsgrænse på 450.000 kr., så udelukker man reelt dem, som ministeren mener er særlig velkvalificeret arbejdskraft?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg må sige, at normalt synes jeg, at hr. Morten Østergaard læser godt på sine ting og er godt inde i de lovforslag, der bliver fremsat her i salen, men det var jo åbenlyst – og det er helt i orden, det er et stort, komplekst lovforslag – at der var noget her, der var smuttet.

Jeg vil sige til hr. Morten Østergaard, at det her jo handler om, at man har positivlisten – jeg er nødt til at belære omkring lovforslaget – hvor netop nogle af de med en gymnasial og mellemlang uddannelse kan komme ind, hvor der er mangel på arbejdskraft. Og så er der dem med den store og den lange videregående uddannelse, som kan oppebære en løn, der typisk ligger fra 450.000 kr. og opad. Så vi sikrer et både og, men jeg synes, at det er fair nok, at hr. Morten Østergaard ikke skal udstilles mere her fra talerstolen for, at han ikke har fået læst det hele ordentligt.

Men jeg har så lige et sidste spørgsmål, som hr. Morten Østergaard bliver nødt til også lige at bekræfte ....

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Nej, det gør hr. Morten Østergaard ikke, for den røde lampe lyser. Så er det hr. Morten Østergaard.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes også, der var rigeligt at tage fat på i det, fru Irene Simonsen sagde.

For det første: Det er ministeren, der har defineret, at særlig velkvalificeret arbejdskraft direk-

te adspurgt er folk med en mellemlang videregående uddannelse. Der er bare det problem, at hvis man arbejder på sædvanlige vilkår i Danmark, så har man ikke en gennemsnitlig indtægt, der svarer til det, som i dag er til behandling i forbindelse med greencardordningen.

Jeg forventer ikke, at fru Irene Simonsen pludselig vågner op i en åbenbaring og tænker: Det er nok hr. Morten Østergaard, der har fat i den lange ende. Men prøv dog at lytte til Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Industri, som klokkeklart siger: Den her ordning er for bureaukratisk, og indtægtsgrænsen er for høj til, at den løser de problemer, vi har med velkvalificeret arbejdskraft.

Lad mig bare tage et andet eksempel. Hvis man tager privatansatte i kategorien højt kvalificeret arbejdskraft, så har de ifølge Finansministeriet og Danmarks Statistik en gennemsnitlig indtægt på 443.000 kr. om året – 443.000 kr. Det vil sige, at den gennemsnitlige højt kvalificerede ansatte i det private arbejdsliv i Danmark ikke vil kunne bruge greencardordningen. Det er ikke logisk.

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg vil vende tilbage til noget af det, hr. Morten Østergaard startede sin ordførertale med, nemlig at påstå, at svage grupper ikke ville kunne opnå familiesammenføring. Jeg må sige, at jeg er fuldstændig uenig med hr. Morten Østergaard, for der står jo i loven, at taler vi om flygtningefamilier, hvor der netop kan optræde traumer eller andet, og hvis der er uroligheder i det land, de kommer fra, så kan familiesammenføringen foregå i Danmark. Det vil jeg altså gerne have at hr. Morten Østergaard bekræfter.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Forskellen er den, at i Holland, som ordningen er kopieret fra, har man en klokkeren undtagelse for flygtninge. I Danmark har man sagt, at der er en dispensationsmulighed. Vi har spurgt og prøvet at få en forklaring på, hvordan det kan være.

Det, vi siger med vores ændringsforslag, er: Når man nu vil kopiere en ordning fra Holland, skal man da gøre det ordentligt. Så skal man ikke springe over med hensyn til flygtninge, og derfor skal de pr. definition undtages. Det er det, vi stiller et ændringsforslag om. Det er sådan set et meget hjælpsomt ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg håber, hr. Morten Østergaard er enig i, at selv om vi er blevet inspireret af den hollandske model, skal vi selvfølgelig tilpasse den danske forhold. Vi har selv lov til at have nogle meninger om de forslag, vi fremsætter her i det danske Folketing.

Jeg undrer mig egentlig lidt over det radikale ændringsforslag, for det er jo helt klart, at hvis man ikke kan foretage den her familiesammenføring i det land, man oprindeligt kommer fra, fordi den ene i familien er truet og man ikke kan leve der, så har man ret til familiesammenføring i Danmark. Det synes jeg De Radikale skylder at sige helt klart fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Nu har fru Henriette Kjær jo ikke taget ordet som ordfører, og derfor har vi ikke kunnet stille spørgsmål til fru Henriette Kjær. Men jeg må jo stille det retoriske spørgsmål, om det er sådan, at hvis man har valgt, fordi man har en anden holdning, ikke at kopiere den hollandske ordning direkte – hvor man altså har en klokkeren dispensation, en undtagelse for flygtninge – så er det, fordi man har den holdning, at nogle flygtninge ikke skal kunne få familiesammenføring. For ellers kunne man jo bare undtage dem, præcis som man har gjort i Holland.

Det er derfor, vi siger: Ikke nogen sagsbehandling omkring det her, der er rigeligt at give sig til i Udlændingesservice. Flygtninge skal være undtaget, præcis som de er i Holland. Det er den bedste måde at sikre på, at deres familieviv kan optages i Danmark.

Hvis der er en forklaring, er den ikke kommet frem i udvalgsbehandlingen, men skulle det være sådan, at man har den holdning, at nogle flygtninge ikke skal have lov til at få familiesammenføring, kan man jo bare lægge det frem.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det SF's ordfører, hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Forslaget består jo af flere elementer, men lad mig starte med diskussionen om greencardordningen og spørgsmålet om at tiltrække velkvalificeret arbejdskraft.

Der er jo nok nogle, der kunne undre sig, og så uden for det her hus, over rollefordelingen.

Det er altså Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten, som her i dag står og argumenterer for, at det skal være lettere at tiltrække velkvalificeret udenlandsk arbejdskraft, fordi vi har brug for den. Vi har brug for den til at udvikle vores samfund. Vi har ikke bare brug for den for at kunne finansiere et sikkert velfærdssamfund i fremtiden, men vi kommer heller ikke uden om, at vi i den forbindelse skal kunne tiltrække arbejdskraft til dele af den offentlige sektor.

Det interessante er, at netop i dag offentliggør Dansk Industri en globaliseringsrapport, hvor man går ind og ser på, hvor dårlig Danmark har været på det her område. En af måderne til at blive bedre på ville jo være at følge det ændringsforslag, som de tre partier her stiller.

Man kan sige, at vi efterhånden har en lidt rodet administration. Vi har en jobkortordning, og nu indfører vi en greencardordning. Greencardordningen handler om, at man giver folk en chance for at søge job i det her land, og hvis de så kan finde job over en bestemt løngrænse, skal de have lov til at arbejde her. Vi mener, at en grænse på 450.000 kr. er alt for høj, hvis en sådan ordning skal give mening, og derfor støtter vi ændringsforslaget om at få en lavere grænse.

Kl. 15.15

Når jeg siger, at nogle måske undrer sig, er det, fordi der måske var folk, der ville tro, at rollefordelingen så anderledes ud. Men når den ser sådan ud, tror jeg, det skyldes, at det borgerlige Danmark er så afhængigt af Dansk Folkeparti og så forskrækket over fremmede, at man overhovedet ikke kan få koblet hjernen til. Jeg vil også sige om Dansk Industris undersøgelse i dag, at det vel er en af realiteterne i dansk politik, at Venstre og Konservative ikke tør røkke med ørerne af hensyn til Dansk Folkeparti.

Så vil jeg vende mig lidt til de andre dele. For hvordan tænker man så i forhold til at få mennesker ind på anden vis? Ja, der skal jeg love for at man strammer til. Vi har diskuteret en forlængelse af starthjælpsperioden her i de korte bemærkninger. Men det er for mig uforståeligt, at man tror, det er en løsning. Det blev også sagt fra Socialdemokratiets ordfører, at på den måde løser man jo ingen problemer i samfundet. Man risikerer at skabe nogle nye.

Derfor er det også relevant, at vi senere i den her uge har en diskussion om starthjælpen som helhed. Men jeg synes bare, at det er vigtigt at få markeret, at det her forslag faktisk øger perioden, hvor folk får starthjælp. Det mener jeg er den helt forkerte vej at gå. Folk skal have uddan-

nelse, folk skal have tilbudt arbejde, kommuner skal pålægges meget større forpligtelser i retning af at sikre, at integrationen sker.

Jeg tror, det var Det Radikale Venstres ordfører, der sagde, at det er lettere at lære dansk i Danmark, og det tror jeg er klart og åbenlyst for alle. Derfor er vi modstandere af de prøver, der er lagt an til her. Vi tror ikke på dem og kan egentlig kun se, at de skal gøre tingene vanskeligere for folk. Jeg tror, det er formålet. Vi er nødt til at sige det, som vi ser det. Jeg kan næsten kun se, at det er, fordi det skal gøres vanskeligere for folk.

Der er jo ingen idé i at gøre tingene vanskeligere for folk med familiesammenføring. Det, der er en idé i, er at sikre, at familiesammenføringer fører til, at folk faktisk får lært dansk, at der i den situation foregår en integration.

Derfor er det også interessant at se, at diskussionen om kristne frikirker alligevel fik regeringen til at lave et ændringsforslag. Vi har stillet et andet ændringsforslag, som imødekommer dem fuldt ud, men fra SF's side vil vi også støtte det ændringsforslag, der er fra regeringen, hvis det er sådan, at vores eget ikke bliver gennemført.

Men det er jo egentlig lidt underligt, at man godt, hvad angår kristne forkyndere, der skal komme hertil, kan se ideen i, at den prøve skal komme, mens de er her i landet, mens det ikke gælder for alle andre. Det er vel en illustration af, at man ikke gider at tænke konsekvens ind i forhold til det her område, og at man har følt sig presset netop med hensyn til de kristne forkyndere, men alligevel ikke har taget skridtet fuldt ud.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Ligesom under hr. Morten Østergaards indlæg synes jeg, at der også her blev skabt en vis forvirring omkring de forskellige ordninger, der er med hensyn til at komme til Danmark og arbejde.

Jeg vil gerne slå fast herfra og også gerne bede hr. Steen Gade om at bekræfte, at der altså er sådan tre hovedtyper af måder, man kan komme til Danmark på. Først er der jobkortordningen, hvor der er en positivliste. Den positivliste er lige blevet udvidet. Den liste kan igen blive udvidet, hvis man beviser eller sandsynliggør et behov for en vis type arbejdskraft. Der kan man altså komme ind og arbejde uden at skulle tjene 450.000 kr.

Så er der greencardordningen. Her skal man heller ikke op på at tjene et bestemt beløb. Her får man point, alt efter hvilken uddannelse man har, hvilke erfaringer man har haft på arbejdsmarkedet, hvor gammel man er, og hvilke sprogkunderskaber man har.

Hvis man ikke kan komme ind under nogen af de to kategorier, er der det andet jobkort, hvor man ikke er på en positivliste, og der er det altså meget normalt, at man når op og rammer en løn på omkring de her 450.000 kr.

Så jeg ser altså ikke noget problem, og jeg vil gerne have hr. Steen Gade til at bekræfte, at der altså er forskellige ordninger. Så der skulle være en, der passer til alle.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg sagde i mit indlæg, at der var andre ordninger. Jeg sagde også, at det var lidt rodet, hvordan det hele spiller sammen. Det er jo ikke kun SF's opfattelse, at det her ikke er godt nok, og at vi burde have en lavere beløbsgrænse, det er faktisk, har jeg forstået, også store dele af erhvervslivets opfattelse, at vi skulle have en lavere grænse.

Men selvfølgelig, der eksisterer flere ordninger.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Vi går videre i ordførerrækken, nu er det Enhedslistens ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes egentlig, det er vigtigt i den her debat, som vi jo har haft en gang før under førstebehandlingen, at vi fastholder, hvad udgangspunktet er for de forslag, vi behandler i dag. Det er nemlig en aftale mellem Dansk Folkeparti og regeringspartierne, der hedder »Aftale om fremtidig indvandring«.

Alene overskriften gør det klart i hvert fald for mig – og det er ikke blevet mindre klart under udvalgsbehandlingen – at selv om der er ordførere, der fra denne talerstol taler om integration, er det ikke det, som hverken aftalen eller lovforslaget handler om. Det, det handler om, er at begrænse fremtidens indvandring og at gøre det så svært som muligt for dem, der er i landet, at få en ordentlig og velintegreret tilværelse i Danmark.

Lad os begynde med diskussionen om start-hjælp. Uanset hvor mange undersøgelser der har vist, at starthjælpen ikke fører til, at flere

kommer i arbejde, ikke fører til bedre integration, men tværtimod fører til, at flere mennesker i længere tid lever i fattigdom, så indeholder det her lovforslag ikke bare en fastholdelse af start-hjælpen, men en udvidelse med en fuldstændig nyskabelse i dansk politik, nemlig at man skal optjene retten til kontanthjælp. Man skal optjene retten til kontanthjælp gennem mindst 2½ års arbejde, før man kommer ud af den starthjælp, som bl.a. vismændene har understreget fastholdt også i fattigdom.

Så er det, man må spørge sig selv: Når nu vi har en starthjælp, som er gældende de første 7 år, efter at folk er kommet til landet, og hvis de mennesker ikke er kommet ud af starthjælpen i løbet af de første 7 år gennem arbejde, gennem at komme fast ind på arbejdsmarkedet, hvad er det så egentlig, der skulle gøre, at de mennesker i løbet af de næste 2½ år mirakuløst skulle være i stand til og være så heldige at få det arbejde, som de har søgt i lang tid?

Hemmeligheden er jo, når vi snakker integration, at de mennesker, vi snakker om, kan gøre alt, hvad der er dem muligt, de kan følge samtlige dansk kurser, de kan søge arbejde fra morgen til aften, de kan gøre alt, hvad der overhovedet er muligt for at komme ind på arbejdsmarkedet og blive en del af det danske samfund, uden at vi alligevel gør noget for dem.

De bliver alligevel fastholdt på starthjælp, for det er jo ikke et spørgsmål om, at man skal gøre, hvad man kan. Det er et spørgsmål om, om samfundet er i stand til at tilbyde dem det arbejde, som er en nødvendighed, og som man kalder en eksamen for at få ret til kontanthjælp og i øvrigt for at få ret til en varig opholdstilladelse i Danmark.

Kl. 15.25

På den måde indeholder det her forslag en understregning af, at det lige præcis er de svageste, de, der har sværest ved at komme ind på arbejdsmarkedet, der vil blive fastholdt uden for arbejdsmarkedet, uden for samfundet, og dermed få sværere ved at fungere som en integreret del af det danske samfund.

Man kan jo tilsvarende sige, når vi snakker indvandringsprøve, at folk skal kunne noget dansk for at blive en del af det danske samfund, men er det ikke en opgave for det danske samfund at give de mennesker de rette kvalifikationer?

De erfaringer, som indvandringsprøven har givet i Holland, viser jo tydeligt, hvad det er, der sker. Der sker det, at kun de veluddannede og

de rige får ret til at få deres ægtefælle til landet. De, som ikke er veluddannede og som måske mangler økonomiske forudsætninger, bliver efterladt i et tomrum uden at kunne få familiesammenføring, og dermed – og det understreger alle, der har forstand på det – bliver det sværere for de mennesker at fungere i det samfund, de er flygtet til eller er indvandret til. Dermed er også indvandringsprøven ikke alene et spørgsmål om, at nogle ikke får ret til et familieliv, men også asocial, i forhold til hvem den rammer.

Under udvalgsbehandlingen har vi også prøvet at spørge ind til det problem, at det i det danske samfund i dag kræver uddannelse at blive en fast del af arbejdsmarkedet, og lige præcis beskæftigelseskravet for at opnå ret til kontanthjælp og en varig opholdstilladelse kan føre til, at folk vælger uddannelse fra og dermed får en løsere tilknytning. Heller ikke det har vi kunnet få et fornuftigt svar på.

Når Enhedslisten er med på de ændringsforslag, De Radikale har stillet, er det ud fra den logik, at selv om man som regeringen og Dansk Folkeparti stiller et asocialt ændringsforslag eller fremsætter et asocialt lovforslag, er der ingen grund til, at det også er dumt. Lad mig tage et enkelt eksempel:

Når man vælger at lave et krav om 2½ års beskæftigelses for at opnå ret til kontanthjælp, virker det ikke alene asocialt, men også dumt i forhold til de regler, vi har for at opnå ret til dagpenge, hvor det jo kun kræver 1 års beskæftigelse. Derfor støtter vi de ændringsforslag, De Radikale har stillet, og mener i øvrigt, at lovforslaget desuagtet er fuldstændig uspiseligt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Da der ikke er flere, der har ønsket at udtale sig, er forhandlingerne sluttet, og vi går til afstemning om ca. 2 minutter, når de 7 minutter er gået. Så der er en kort pause.

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 15.30

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 49 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 49 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 19 stemte for, 86 imod.

Ændringsforslag nr. 5 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 19 stemte for, 89 imod.

Ændringsforslag nr. 10 og 19 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 6.

Ændringsforslag nr. 7 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes, idet 19 stemte for, 89 imod.

Ændringsforslag nr. 9 forkastedes, idet 19 stemte for, 86 imod.

Ændringsforslag nr. 11 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 12 forkastedes, idet 48 stemte for, 57 imod.

Ændringsforslag nr. 13-15 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 16 forkastedes, idet 49 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 17 og 18 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 20 forkastedes, idet 19 stemte for, 89 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 15.35

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 204: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Bypolitik m.v.).

Af miljøministeren (Connie Hedegaard).
(Fremsat 28/3 2007).

Sammen med denne sag foretoges:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 100:

Forslag til folketingsbeslutning om kommuners ret til at stille krav til energi- og miljøstandarder i lokalplaner.

Af Anne Grete Holmsgaard (SF) m.fl.
(Fremsat 20/2 2007).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Da det, som det lige fremgik, er besluttet at behandle de to forslag – lovforslaget og beslutningsforslaget – under et, vil jeg selvfølgelig også kommentere dem under et, så jeg kan allerede nu afsløre, at jeg selvfølgelig vil sige noget meget, meget positivt om regeringens udspil og noget relativt positivt, men knap så positivt om udspillet fra SF.

Langt de fleste af os bor og arbejder i byerne, og derfor er det også en central opgave for kommunerne at tilrettelægge byernes udvikling, så de danner nogle smukke, nogle sunde og nogle velfungerende rammer omkring menneskers liv.

Det, vi ser i byudviklingen i de her år, er en hastig forandring; nye, moderne erhverv erstatter ældre industriarbejdspladser, og mange af de nye virksomheder kan fint placeres sammen med andre byfunktioner. Moderne erhverv er jo ikke – sådan som man kendte det i industrisamfundet – nødvendigvis noget, der støjer, eller noget, der sviner, det kan være en fuldstændig anden slags virksomhed, der ikke belaster omgivelserne, og det gør det så også muligt at skabe nogle nye bykvaliteter i de ældre byområder og udvikle nogle nye, attraktive bydele, hvor man blander bolig og erhverv på en anderledes og en spændende måde.

Den opgave tog Folketinget hul på med ændringen af planloven i 2003. Dens overgangsordninger gav kommunerne mulighed for at tilrettelægge omdannelsen af ældre erhvervs- og havneområder, så de miljøbelastende virksomheder